

fiskerne ikke ere underkastede en Sortering ude paa det aabne Hav, hvilket vilde være Følgen af Konventionen, som den nu foreligger i Øjeblikket. Jeg gaar ud fra — hvad der allerede er berørt af et æret Medlem — at nu, da andre Magter ogsaa fiske i Kattegat, maa vi komme til en ny Ordning af de to Kapitler i Konventionen, som angaa Fredningsbestemmelser, og det vil da være muligt, mener jeg, at opnaa de Forandringer i disse Artikler, som ere en Følge dels af, at fremmede Fiskere bruge Fiskerredskaber, som ellers blive forbudte i denne Konvention, og dels af, at man vil komme til at kaste Hovedvægten i Fredningsbestemmelserne over paa de Fartøjer, som gøre det egentlige og væsentligste Indgreb i Fiskebestanden, nemlig Dæksfartøjerne, som bruge mekaniske Fiskeriredskaber. Jeg tror, vi maa holde de aabne Fiskerbaade uden for denne Konvention, og det vil derved lykkes os at bringe det Stridsspørgsmaal ud af Verden: det store Maal i Øresund fælles med Kattegat, som kun er bibeholdt af Hensyn til Kontrollen med Konventionens Maalbestemmelser. Naar det altsaa lykkes os, og jeg haaber og tror, det vil kunne lykkes os, at faa et større Fredningsmaal paa det aabne Hav for Dæksfartøjer, og det til Gengæld bliver muligt at kontrollere dette store Maal ved alle Kysterne i vore Farvande, tror jeg, vi ville opnaa en mere effektiv Fredning end ved den nuværende Artikel VIII og uden at skade det aabne Baadfiskeri, som under de Forhold, der ere foreslaaede i Konventionen, vilde blive temmelig stærkt berørt deraf. Jeg skal, naar Konventionen kommer til Forhandling her, nærmere begrunde min Stilling, den er selvfølgelig, som jeg alt har berørt, foranlediget ved det ny Moment, som er kommet ind i Sagen. Diskussionen drejer sig hovedsagelig om Aalegaardsparagraffen, men jeg tror, som sagt, at kunne paavise, at den baade er brugbar, og at den er et væsentligt Fremskridt fra de nu bestaaende Forhold. Den Hovedanke, der har været fremført mod denne Paragraf, er, at man mener, at den er aldeles ubrugelig i Limfjorden og de andre Fjorde. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at, læser man Loven ret, vil man se, at den indeholder tre Kapitler. Det foreliggende Forslag begynder med at sige, at Kapitel 1.s Bestemmelser, altsaa de almindelige, gælde for alt Saltvandsfiskeri, for saa vidt de ikke ere indskrænkede eller udvidede ved de for enkelte Landomraader givne Forskrifter, og saa er der henvist til Kapitlerne 2. og 3.

Kap. 2 omhandler saa Limfjorden, Kapitel 3 alle Vedtægtsfarvande. Denne Lovs Princip er altsaa at give almindelige Bestemmelser for de Farvande, hvor Fiskerne ikke bo saa samlet, at man kan tænke, at de kunne enes om Vedtægter, og for de mere aabne Kyster. Hvor de derimod bo mere samlet og i saa snævre Farvande, hvor der drives intensivt Fiskeri og særlig af de stedlige Fiskere, der har man givet dem enten særlig Lovgivning, som i Limfjorden, eller en Selvbestemmelsesret, Ret til at lovgive for deres eget Omraade, og læser man saa Kap. 3, § 45, saa vil man se, at disse Vedtægter blandt andet kunne indeholde Bestemmelser om, hvilke Redskaber der maa bruges, disses Indretning og Afstanden mellem Redskaberne, naar de bruges. Det er altsaa klart, at naar man i et mindre Vedtægtsfarvand — og Bestemmelserne for Vedtægtsfarvande ere nøje fastslaaede, ja indeholde endog Bestemmelser om, hvilke Bugter der kan tages under Vedtægtsbestemmelser. — kan enes om nogle forandrede Bestemmelser med Hensyn til Afstanden mellem Redskaberne, der afvige fra de almindelige Bestemmelser, og Landbrugsministeriet sanktionerer disse Bestemmelser, saa er det Lov, og jeg skal yderligere bemærke, at Limfjorden har jo netop for Aalegaardens Vedkommende en Undtagelsesparagraf. Jeg skal henvise til § 35, som indeholder 3 forskellige Bestemmelser, som ere Undtagelser for Aalegaardens Vedkommende i Limfjorden, og efter at man nu er gaaet fra den Ordning af Aalegaardsspørgsmaalet, som Folketinget paa et tidligere Standpunkt havde indtaget, nemlig at lade et Nævn afgøre Afstanden, saa mener jeg ogsaa, at vi maa optage denne Paragraf af Limfjordsbestemmelserne, som er falden ud ved Behandlingen her i Salen, som indeholder den almindelige Bestemmelse om Afstanden mellem staaende Redskaber af 100 Favne. Det er den nu gældende Bestemmelse, § 20, som altsaa atter maatte optages og nærmere præciseres som gældende over for Aalegaarde. Ved disse Bestemmelser vil det vise sig, at man jo selvfølgelig for begge de Farvande, om hvilke man her har sagt i Dag, at Frifiskere vare udelukkede baade fra Limfjorden og fra Vedtægtsfarvande, kan fastsætte andre Afstande end dem, der fastslaaes i § 6. Og naar man vil se rigtig paa Sagen og bedømme, hvor Ruseaalsfiskeriet spiller en dominerende Rolle, saa vil man se, at det netop er for de Farvande, hvorom vi lovgive i § 6, de aabne Kyster. Jeg har af